

תלמודו בידו

דף ב עמוד ב

א] כיצד סתם רבי את המשניות לגבי מוקצה בשבת ויום טוב, ומדוע ?

ב] מהו דין הכנה דרבה, ומנין ?

ג] לרבה, מדוע בית הלל אוסרים באכילה ביצה שנולדה ביום טוב ?

ד] שחט תרנגולת ביום טוב ומצא בה ביצים גמורות, האם הן מותרות באכילה ?

א] בשבת: כר' שמעון שמוקצה מותר.

ביום טוב: כר' יהודה שמוקצה אסור. שכיון שהותרו בו מלאכות לצורך אוכל נפש, חשש רבי שאם נקל באיסור מוקצה יזלזלו באיסורים אחרים.

ב] נאמר "ביום הששי והכינו", ללמד שצריך להזמין בפה מבעוד יום בחול כל דבר שירצה בו לסעודות שבת, משום חשיבותן.

ואפילו דבר שהכנתו בידי שמים. לא הכינו, אסור מן התורה משום מוקצה.

חל יום טוב בערב שבת, אין יום טוב מכין לשבת.

ואף ליום טוב צריך להזמין בחול, שגם יום טוב קרוי שבת.

ג] חל ביום ראשון: הביצה אסורה מן התורה משום איסור הכנה, כיון שביצה שנולדה ביום טוב גמר יצירתה היה אתמול [בשבת] במעי אמה.

והיינו אפילו בתרנגולת העומדת לאכילה שאינה מוקצה.

חל בשאר הימים: הביצה אסורה מדרבנן, גזירה משום יום טוב שחל ביום ראשון.

וכן אסרו ביצה שנולדה בשבת רגילה ולגומעה חיה, גזירה משום שבת שאחר יום טוב.

ד] מותרות, ואפילו ביום טוב שחל להיות אחר השבת.

ולא גזרו בזה חכמים משום ביצה שנולדה ביום טוב, כיון שמציאת

ביצים גמורות במעי אמן אינה מצויה כל כך.